

ΑΠΟΦΑΣΗ 160/2009

(Αριθμός καταθέσεως αιτήσεως 1459/1-10-2008)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΞΑΝΘΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Νικολέττα Παναγιωτίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 21 Ιανουαρίου 2009 για να δικάσει την με αριθμό καταθέσεως 1459/1-10-2008 αίτηση, με αντικείμενο τον προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων ήχου και την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Του εδρεύοντος στην Αθήνα (Σαπφούς 10) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενου, 2) του εδρεύοντος στην Αθήνα (Πατησίων 130) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενου, και 3) της εδρεύουσας στο Χαλάνδρι Αττικής (Αριστοτέλους 65) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», νομίμως εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Ασπασίας Γαργάλα, η οποία κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) της Ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία "....." που εδρεύει στην (..... αριθμ ...), και εκπροσωπείται νόμιμα (ιδιοκτήτρια της επιχείρησης, 2) Της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία "....." που εδρεύει στη (..... αρ. ...) και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) του, εμπόρου, κατοίκου, αρ. ... (ιδιοκτήτης της επιχείρησης κ..... που λειτουργεί στην ίδια ως άνω διεύθυνση), οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου Αναστασίας Διαμαντίδου η οποία κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, ύστερα από νόμιμη αναβολή από την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12-11-2008, κατά την εκφώνησή της από το σχετικό έκθεμα, παραστάθηκαν οι αιτούντες, καθώς και οι πρώτη και τρίτη των καθ' ων η αίτηση, όπως σημειώνεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του ογδόου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του Ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση

των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προμνησθέντος Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 είναι ενιαία υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με τη ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη, κατανομή μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφ' ενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφ' ετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν.2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β', 58 και 32 παρ. 1 του Ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως περί της ευλόγου αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 § 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβάσει σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής

ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. Μ.Θ. Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλινίκου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276, ΠΠρΘες 3953/2008 αδημ., ΜΠρΘες 22795/2007, ΜΠρΘες 22794/2007, ΜΠρΘες 18762/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Από την ως άνω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την «πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζόμενων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του Ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από τον νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερόμενη διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί, για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του εδ.β' του προαναφερόμενου άρθρου του Ν.2121/1993, οι αιτούντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της ανωτέρω άποψης που δέχεται ως ορθή και το παρόν Δικαστήριο, συνηγορούν, άλλωστε, και τα ακόλουθα: 1) Το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού δικαιώματος του αφορώντος στη διεκδίκηση και στην είσπραξη της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από τον νόμο αυτόν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δεν μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος. 2) Το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής, αλλά βέβαια και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες, σε καμία περίπτωση δεν συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των εναγόντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. 3) Το ότι στην αμέσως επόμενη παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 55, ο Ν. 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγόμενους χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί. 4) Το ότι το εισαγόμενο, κατά τα παραπάνω, τεκμήριο είναι, όπως προελέχθη, μαχητό και ο χρήστης, στα πλαίσια της νόμιμης άμυνας του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερόμενο νόμο προβλέπεται α) υποχρέωση του

οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο μονομελές πρωτοδικείο, για τον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, για τον, κατά την τακτική διαδικασία, οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 § 1 εδ. γλ δ' και ε' του Ν. 2121/1993), με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμα και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώνουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίστηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητα του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55§4 του Ν. 2121/1993), παρέχοντας του, μεταξύ των άλλων, πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο πιο πάνω οργανισμός δηλώσει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55§4 εδ. β' του Ν. 2121/1993). Και 5) το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49§1 εδ. ε' του ίδιου ως άνω νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10§§1,8 και 9 του Ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 § 1 του Ν 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμα και με εκείνη του άρθρου 669 του ΚΠολΔ), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν, όχι πλέον μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντα συλλογικού φορέα για το ορισμένο και παραδεκτό της αγωγής τούτου (βλέπε σχετικά με τα προεκτεθέντα την εισηγητική έκθεση του Ν. 2121/1993 στο περί συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ένατο κεφάλαιο της, Δ. Καλλινίκου ό.π., αριθ. 207, σελ. 268 και αριθ. 211, σελ. 276, Σ. Μαθθία «Μελετήματα Ιδιωτικού Δικαίου» έκδοση 1997, κεφ. 22 και 23, σελ. 239 και 251, Αθ. Πουλιάδη «Συλλογική Αγωγή και Δίκαιο Καταναλωτών», έκδοση 1990, σελ. 13 επ., του ίδιου «Η Συλλογική Αγωγή των Ενώσεων Καταναλωτών στο Ελληνικό Δίκαιο» ΕΛΛΔνη 33. 485 επ., ΕφΑΘ 6252/2004 ΔΕΕ 2005, 425, Π.Πρ.Θεσ 3953/2008 ό.π.). Περαιτέρω, είναι δυνατόν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα, όχι μόνο ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για τον σκοπό αυτόν δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/93, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς τον σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα (βλ. Μ.Θ.Μαρίνο, Πνευματική ιδιοκτησία σελ. 302-303). Πέραν τούτου όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφήματων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία

κυρώθηκε με το Ν.2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. τα άρθρα 2, 4 και 5 § 1 του Ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφ' όσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. το άρθρο 5§2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΠΠρΘεσ 3953/2008 ό.π., ΜΠρΘεσ 29612/2006, ΜΠρΘεσ 35356/2005, ΜΠρΑθ 418/2004 αδημ.). Περαιτέρω πρέπει να σημειωθεί ότι, ο νομοθέτης με το άρθρο 44 παρ.1 όρισε κατ' αρχήν τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήτοι τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων και τους χρήστες να καθορίσουν με κοινή συμφωνία των το ύψος της εύλογης αμοιβής και μόνο σε περίπτωση διαφωνίας αυτών ανέθεσε τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων της πληρωμής στο Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ το αρμόδιο δικαστήριο είναι επιφορτισμένο να αποφανθεί οριστικά περί της αμοιβής. Με τη διάταξη αυτή, προσδιορίζεται ο δικαστικός τρόπος επιλύσεως της διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, για το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους της πληρωμής της. Έτσι εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, καθότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, εκ τούτου, το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλομένης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Τούτο, ερμηνευόμενο υπό το φως των στόχων των προαναφερόμενων οδηγιών συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δοθέντος ότι, με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής, εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών και εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές όμως ότι, εν προκειμένω, δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου εφαρμοζομένων των διατάξεων των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρων 686 επ. Κ.Πολ.Δ. που αρμόζουν στην υπόθεση αυτή. Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Περαιτέρω ενόψει του ότι, η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια, και εναπόκειται στο Δικαστήριο, (Μονομελές Πρωτοδικείο) μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, δηλαδή αν θα προκαταβληθεί, αν θα καταβάλλεται με δόσεις ή

στο τέλος της χρήσης, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό, έχει πλέον εξουσία το Δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαιτήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ Κ.Πολ.Δ., εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων της διατάξεως 682 Κ.Πολ.Δ., ήτοι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη, δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο Ν.2121/93 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων 682 επ. Κ.Πολ.Δ., καθότι υφίσταται ουσιαστικό δικαίωμα της προσωρινής προστασίας, αφού πρόκειται περί γεγεννημένης απαιτήσεως, η οποία μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής είναι ορισμένη και συνεπώς συντρέχοντων και των προϋποθέσεων του άρθρου 682 Κ.Πολ.Δ., είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, με τη μορφή της προσωρινής επιδικάσεως των άρθρων 728 και 724 Κ.Πολ.Δ.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν με την υπό κρίση αίτηση, ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» και έχουν αποκλειστικό σκοπό διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν δε, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο αγωγικό δικόγραφο, συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες σε αυτό πράξεις και αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων, ενώ έχουν γίνει και οι νόμιμες δημοσιεύσεις. Ότι ο πρώτος εξ αυτών έχει μέλη παραγωγούς (εταιρίες παραγωγής και εμπορίας) υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ο δεύτερος μουσικούς και ο τρίτος τραγουδιστές - ερμηνευτές, όπως ορισμένα από τα μέλη τους αυτά ενδεικτικά κατονομάζονται στο δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης, ενώ ο καθένας από τους οργανισμούς αυτούς αποτελεί τον μοναδικό, για την αντίστοιχη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49§1 του προαναφερόμενου νόμου, οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολο της σχετική με αυτόν κατηγορία δικαιούχων της εν λόγω αμοιβής. Ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών, που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους- μέλη τους, της αμοιβής αυτής, η οποία διαμορφώνεται και προσδιορίζεται κατά τον τρόπο που ορίζεται από τον παραπάνω νόμο και κατανέμεται μεταξύ των κατηγοριών των εκπροσωπούμενων από τους αιτούντες δικαιούχων της κατά ποσοστά προσδιοριζόμενα επίσης από τον ίδιο νόμο και από τους εσωτερικούς κανονισμούς των εναγόντων οργανισμών. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής - διαχείρισης των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απαριθμούμενους στην κρινόμενη αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι αιτούντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων ή άλλως νομιμοποιούνται αυτοί (οι αιτούντες) στις ως άνω ενέργειες και πράξεις, με βάση τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με τον Ν.2054/1992 και αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο. Ότι οι τελευταίοι συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο, όπως επιτάσσει ο πιο πάνω νόμος, γνωστοποίησαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, προσκάλεσαν δε τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την καθ' ης η αίτηση, σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της ως άνω ενιαίας εύλογης αμοιβής, όσο και

για τον τρόπο της νόμιμης καταβολής και είσπραξης αυτής από τους αιτούντες οργανισμούς, πλην όμως αυτοί (καθ' ών η αίτηση), οι οποίοι διατηρούνται και εκμεταλλεύονται στην , τις αναφερόμενες στην αίτηση επιχειρήσεις, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αιτήσεως είναι αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιούν το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των αιτούντων. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, το οποίο εκτίθεται εκτενέστερα στην κρινόμενη αίτηση, επικαλούμενοι δε περαιτέρω επείγουσα περίπτωση, προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητούν να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι καθ' ών η αίτηση, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στα προαναφερόμενα καταστήματά τους σε καθημερινή βάση για τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 στα ποσά που αναφέρουν για τον καθένα, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται απ' αυτούς ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% στους μουσικούς και το 25% στους τραγουδιστές, να υποχρεωθούν οι παραπάνω καθ' ών η αίτηση να τους καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των αιτουμένων ποσών, που ειδικά προσδιορίζουν, να υποχρεωθούν οι καθ' ών, να προσκομίσει σ' αυτούς (αιτούντες) καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησαν, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζουν, ανά μήνα, να τους προσκομίζουν καταλόγους, με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, να καταδικασθούν δε οι προαναφερόμενοι αντίδικοί τους στη δικαστική τους δαπάνη «ποσού 800 ευρώ, η οποία καλύπτει έξοδα συντάξεως και κοινοποιήσεως εξωδίκων, αιτήσεως, αμοιβή του εισπράκτορά μας, παράσταση του δικηγόρου μας κ.λ.π. στα οποία οι αιτούντες αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης των καθ' ών να προσκομίσουν τα οικονομικά τους στοιχεία τα οποία ήταν απαραίτητα για την κατάθεση και τη συζήτηση της παρούσας», αίτημα το οποίο αυτολεξεί διατυπώνουν όπως προαναφέρεται. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 686 επ. του Κ.Πολ.Δ.), είναι δε αρκούντως ορισμένη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της αποφάσεως, καθόσον εκτίθενται στο δικόγραφο της όλα τα αναγκαία για την νομιμοποίηση των αιτούντων στοιχεία, συγκεκριμένα δε εκτίθεται ότι μετά τη νόμιμη σύστασή τους, κατά τις διατάξεις του Ν. 2121/1993, διαχειρίζονται ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί των κατηγοριών των δικαιούχων που εκπροσωπεί ο καθένας, με βάση το άρθρο 49 του παραπάνω νόμου (2121/1993), το περιουσιακό δικαίωμα των ημεδαπών και αλλοδαπών καλλιτεχνών και παραγωγών που κατονομάζονται σ' αυτήν (κρινόμενη αίτηση), για κάθε υλικό φορέα ήχου που μεταδίδεται εντός της Ελληνικής Επικράτειας, επικαλούνται δηλαδή οι αιτούντες το τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. 1 εδ. α' του Ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των κατονομαζόμενων στην κρινόμενη αίτηση ημεδαπών και αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σ' αυτήν, όπως ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλούνται ότι έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, χωρίς να απαιτείται να αναφέρονται σ' αυτήν (κρινόμενη αίτηση) όλοι οι ημεδαποί και αλλοδαποί δημιουργοί και τα έργα τους, οι συγκεκριμένες συμβάσεις αμοιβαιότητας, η συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα που χρησιμοποίησαν οι καθ' ών η αίτηση στα καταστήματά τους μουσικό, ρεπερτόριο, ειδικότερα δε ποιο από αυτά ανά ημερομηνία και ώρα, απορριπτομένων ως αβασίμων των αντίθετων ισχυρισμών των καθ' ών η αίτηση περί αοριστίας της κρινόμενης αιτήσεως (βλ. σχετ. και Μ.Πρ.Θεσ. 2696/2005, αδημοσίευτη στο νομικό περιοδικό τύπο και νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της αποφάσεως, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 74, 176, 450 και επ., 729, 731, 732 του Κ.Πολ.Δ., 901 και επ. του Α.Κ., εκτός από το αίτημα των

αιτούντων περί παραδόσεως, εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά τη χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε μήνα, κατά το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτό, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντιστοίχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου (2121/1993) και συνεπώς προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, η εις το μέλλον όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, στα καταστήματά τους, είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο, με συνέπεια να μη έχει γεννηθεί υποχρέωση των τελευταίων για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού τους προς εκπλήρωσή της, περαιτέρω δε μη νόμιμο και επομένως απορριπτό κρίνεται και το αίτημα των αιτούντων να συμπεριληφθεί στα δικαστικά τους έξοδα και η αμοιβή του εισπράκτορά τους, λαμβανομένου υπόψη ότι η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά τους έξοδα και δεν αποτελεί αποδοτέο, κατά τη διάταξη του άρθρου 189 του Κ.Πολ.Δ., έξοδο, ενώ οι αιτούντες δεν επισυνάπτουν στη δικογραφία κατάλογο των εξόδων τους, δεν προσδιορίζουν δε συγκεκριμένα, κατά είδος και ποσό, τα επί μέρους κονδύλια που συναπαρτίζουν το συνολικώς αιτούμενο ποσό των επτακοσίων ευρώ (800,00 €), ως εκ τούτου δε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 191 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ., το Δικαστήριο, σε περίπτωση τυχόν επιδίκασης δικαστικών εξόδων, θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειές τους (βλ. σχετ. Α.Π. 1584/1997, ΕλλΔνη 39, σελ. 1284). Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, λαμβανομένου υπόψη ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού αιτήματός της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις, όχι δε κατά την προσωρινή επιδίκασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρ. 1 του Ν. Γ ΟΗ/1912, βλ. Π. Τζιφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1980, σελ. 245). Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται α) ότι δεν υποχρεούνται σε καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, διότι το ξένο ρεπερτόριο που αναμεταδίδεται στα καταστήματά τους, αποτελείται, στην πλειοψηφία του, από τραγούδια προερχόμενα από τις Η.Π.Α., γεγονός που έχει ως συνέπεια τα σχετιζόμενα με το ρεπερτόριο αυτό συγγενικά δικαιώματα να μη μπορούν να τύχουν της οποιασδήποτε προστασίας στην Ελλάδα, διότι δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση η αρχή της αμοιβαιότητας, κατά την οποία συγγενικά δικαιώματα, συνδεόμενα με μουσικά έργα που προέρχονται από την αλλοδαπή, προστατεύονται στην Ελλάδα και τυγχάνουν της μεταχείρισης και προστασίας που επιφυλάσσει το ελληνικό δίκαιο και για τα ημεδαπά μουσικά έργα και τα απορρέοντα από αυτά συγγενικά δικαιώματα, μόνο εφ' όσον το δίκαιο της χώρας, από την οποία προέρχονται τα αλλοδαπά μουσικά έργα, παρέχει ανάλογη προς το ελληνικό δίκαιο προστασία και προς τα ελληνικής προέλευσης μουσικά έργα, αφού το δίκαιο των Η.Π.Α. δεν παρέχει καμία προστασία σε συγγενικά δικαιώματα, συνδεόμενα είτε με αμερικανικά είτε με αλλοδαπά, ως προς τη χώρα αυτή, μουσικά έργα. Ο ισχυρισμός αυτός των καθ' ων είναι μη νόμιμος και ως εκ τούτου απορριπτός, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας, β) Ότι το δικαίωμα των αιτούντων ασκείται καταχρηστικά, διότι η αξιούμενη αμοιβή είναι υπερβολική και καταφανώς δυσανάλογη προς το οικονομικό μέγεθος των επιχειρήσεων των, θέτοντας μάλιστα, σε κίνδυνο τη συνέχιση της λειτουργίας αυτών, επιπλέον δε, καταχρηστικός τυγχάνει και ο τρόπος της εν γένει κατάρτισης του αμοιβολογίου εκ μέρους των αιτούντων. Ο ισχυρισμός αυτός είναι μη νόμιμος και ως εκ τούτου απορριπτός, καθόσον, υπό τα προεκτεθέντα περιστατικά, δεν μπορεί να βρει έρεισμα στην επικαλούμενη από την καθ' ης η αίτηση διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ, δεδομένου ότι η επίδικη εύλογη αμοιβή, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, όπως

συμβαίνει εν προκειμένω, καθορίζεται, όπως προαναφέρθηκε, τόσο κατά τρόπο προσωρινό, όσο και κατά τρόπο οριστικό, από το αντίστοιχα αρμόδιο προς τούτο δικαστήριο, το οποίο, λαμβάνοντας υπ' όψη του τα προαναφερθέντα αντικειμενικά κριτήρια, καθορίζει το ποσό αυτής στο κατά την κρίση του εύλογο και δίκαιο, για τη συγκεκριμένη περίπτωση, ύψος, μη δεσμευόμενο μάλιστα από το συντασσόμενο κάθε φορά από τους ενάγοντες κοινό αμοιβολόγιο τους (βλ. Δ. Καλλίνικου ό.π., παρ. 184, Μ. 237 και παρ. 213, σελ. 279 και 280, ΠολΠρΘεσ 3953/2008 ό.κ.). γ) ότι, οι αιτούντες μέσω του συντασσόμενου από τους ίδιους αμοιβολογίου, έχουν προβεί σε μονομερή και αυθαίρετο προσδιορισμό του ύψους της αμοιβής αυτής, επιβάλλοντας- με αυτόν τον τρόπο άνισους όρους για ισοδύναμες παροχές, στο βαθμό που αυτοί (οι καθ' ών η αίτηση), όπως υποστηρίζουν καταβάλουν στην Α.Ε.Π.Ι., που διαχειρίζεται και προστατεύει τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών (συνθετών και στιχουργών), κατά πολύ μικρότερα ποσά από εκείνα που αξιώνουν οι αιτούντες, οι οποίοι, όμως, διαχειρίζονται και προστατεύουν τα συγγενικά δικαιώματα των τραγουδιστών, των εκτελεστών μουσικών και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ήτοι δικαιώματα υποδεέστερα, σε σχέση με τα προστατευόμενα από την Α.Ε.Π.Ι. πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών των μουσικών έργων. Ο ισχυρισμός αυτός είναι επίσης απορριπτέος, ως μη νόμιμος, καθόσον ο εκ μέρους των αιτούντων προσδιορισμός του ποσού της αμοιβής με το κοινό αμοιβολόγιο καθορίζεται μετά από διαπραγμάτευση με τους χρήστες και αφετέρου, όπως ήδη αναφέρθηκε, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υπόθεσης σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, δεν δεσμεύεται από το συντασσόμενο κάθε φορά από τους ενάγοντες κοινό αμοιβολόγιο τους.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως των αιτούντων του και ανταποδείξεως των καθ' ών του, που εξετάσθηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι αιτούντες και η πρώτη και τρίτη των καθ' ών η αίτηση, αυτά που ανέπτυξαν προφορικά και με τα σημειώματά τους οι πληρεξούσιοι των αιτούντων και των καθ' ών η αίτηση, και από όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν 2121/1993, συγκεκριμένα δε ο πρώτος από τους αιτούντες για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η εισπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Επομένως οι αιτούντες νομιμοποιούνται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 παρ. 2 και 58 του Ν. 2121/1993 να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία, ενώ οι καθ' ών η αίτηση δεν αποδεικνύουν το αντίθετο προς ανατροπή του παραπάνω τεκμηρίου. Ήδη οι αιτούντες, ως διαχειριζόμενοι και ενεργούντες για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις τους έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, αρκετές από τις οποίες προσκομίζουν, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα ως προς τους αλλοδαπούς φορείς πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον ελβετικό «SWISS PERFORM», το γερμανικό «GVL», το γαλλικό «SPEDIDAM», τον ισπανικό

«ΑΙΕ», το βρετανικό «PAMPRA», τον εκπροσωπούντα βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες «RIGHTS AGENCY LTD» κ.α., με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγή για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της αποφάσεως, οι αιτούντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση των αιτούντων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του Ν 2121/1993, όπως ήδη προαναφέρθηκε, η λειτουργία δε καθενός από αυτούς, με τη σειρά που αναφέρονται στην κρινόμενη αίτηση, εγκρίθηκε αντιστοίχως με τις με αριθμούς 11083/5-12-1997, 11089/5-12-1997 και 11084/5-12-1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 1164/30-12-1997, τεύχος Β'), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν, ενεργούν δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), για τα έτη 2001 και 2002 και ακολούθως για τα έτη 2003 έως και 2008, τους οποίους, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντας τον στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική δεν είναι απαραίτητη, αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, καφενεία, καφετέριες κ.λ.π., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι, σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, για τα έτη 2001 και 2002, για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας μέχρι 100 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε 50.000 δραχμές και ήδη 146,74 ευρώ, για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας από 101 μέχρι 200 τετραγωνικών μέτρων σε 65.000 δραχμές και ήδη 190,76 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των παραπάνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το χρόνο το 70% των ως άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το χρόνο το 50% των προαναφερομένων ποσών, ενώ για τα έτη 2003 και 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας από 51 μέχρι 100 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε 150,00 ευρώ, για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας από 101 μέχρι 200 τετραγωνικών μέτρων σε 200,00 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των παραπάνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το χρόνο το 70% των ως άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το χρόνο το 50% των προαναφερομένων ποσών. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και οι καθ' ών η αίτηση, η οποιοί διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα στην

περιοχή, που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια των επίδικων ετών, σε κάθε δε περίπτωση για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των οκτώ (8) μηνών για καθένα από τα επίδικα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008. Συγκεκριμένα η πρώτη καθ' ής, ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "....." που εδρεύει στην αριθμ ...), διατηρεί επιχείρηση εμβαδού 130 τ.μ., περίπου, η δεύτερη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "....." που εδρεύει στην (..... αριθμ ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, διατηρεί επιχείρηση (.....) με στεγασμένο χώρο επιφανείας 500 τετραγωνικών μέτρων περίπου, ενώ ο τρίτος των καθ' ών διατηρεί επιχείρηση που λειτουργεί επί της οδού αριθμ ... στην, με στεγασμένο χώρο επιφανείας 130 τετραγωνικών μέτρων περίπου. Τα παραπάνω καταστήματα που λειτουργούσαν καθ' όλη τη διάρκεια των επίδικων ετών (2004, 2005, 2006, 2007, 2008 όλοι οι καθών πλέον δε των άνω και το έτος 2003 η δεύτερη καθ' ής) οι καθ' ών καθημερινά χρησιμοποιούσαν μουσική, ελληνική και ξένη, που δεν είναι απαραίτητη, αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία των προαναφερομένων καταστημάτων τους, ειδικότερα δε για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών τους, μολονότι δε χρησιμοποιούσαν κατά τη διάρκεια των παρακάτω αναφερομένων για καθέναν από τους καθ' ών η αίτηση ετών το ενδεικτικά αναφερόμενο στην κρινόμενη αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των αιτούντων και παρόλο που οχλήθηκαν σχετικά από τους αιτούντες, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Αντίθετα αυτοί κατέβαλαν κανονικά τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών των μουσικών έργων στην «Ελληνική Εταιρία προς προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε.», γνωστής ως ΑΕΠΙ, γεγονός από το οποίο συνάγεται αποδοχή τους ότι χρησιμοποιούσαν πράγματι συνεχώς μουσική στα προαναφερόμενα καταστήματα που διατηρούσαν και εκμεταλλεύονταν. Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που οι αιτούντες κατ' αποκοπή καθορίζουν με τα κατά τακτά χρονικά διαστήματα εκδιδόμενα από μέρους τους, κατά τα προαναφερόμενα, αμοιβολόγια, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση αυτών (αιτούντων) για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υποχρέων χρηστών υλικών φορέων ήχου, είναι προφανές ότι δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο, μπορούν όμως να αποτελέσουν τη βάση κρίσεώς του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Στην κρινόμενη υπόθεση παρατηρείται ότι οι καθ' ών η αίτηση διατηρούν και εκμεταλλεύονται επιχειρήσεις διασκεδάσεως σε περιοχή της που εμφανίζουν αξιόλογη έως σημαντική κίνηση, για το είδος της ασκουμένης από τους τελευταίους επιχειρήσεως. Με τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή των μελών των αιτούντων, όπως αυτή προσδιορίστηκε με τα προαναφερόμενα αμοιβολόγια, για την περίπτωση των ως άνω καταστημάτων των καθ' ών η αίτηση, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι αυτή ήδη καταβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αντίρρηση από μεγάλο αριθμό χρηστών, που εκμεταλλεύονται παρόμοιες επιχειρήσεις αναλόγου επιφανείας, είναι η ελάχιστη που αυτοί (αιτούντες) θα μπορούσαν να αξιώσουν, σύμφωνα με το νόμο, από τους προαναφερόμενους καθ' ών η αίτηση, για την από μέρους των τελευταίων χρήση υλικών φορέων ήχου στα παραπάνω καταστήματά τους, με την οποία προσελκύουν και ψυχαγωγούν την πελατεία τους, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με την εκμετάλλευση των «εισφορών» των μελών των αιτούντων, τα έσοδά τους σε πολλαπλάσιο ποσό από αυτό που ζητούν οι τελευταίοι με την κρινόμενη αίτησή τους. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά που πιθανολογήθηκαν η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή κατά το αντίστοιχο αίτημά της, η εύλογη αμοιβή δε που πρέπει να καταβάλει καθένας από τους καθ' ών η αίτηση για τα επίδικα έτη, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στα προαναφερόμενα καταστήματά τους, συνυπολογιζομένου και του Φ.Π.Α. από 18% επί της ως άνω εύλογης αμοιβής, πρέπει να καθοριστεί ως ακολούθως 1) Πα τη πρώτη των καθ' ών η αίτηση ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία `.....', α) στο ποσό των 200 ευρώ (200 Χ18 %) για καθένα

από τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 δηλαδή συνολικά για τα ως άνω έτη ποσό 1000 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α 19 % δηλαδή συνολικά ποσό 1.190 ευρώ 2) για την τρίτη των καθ' ων η αίτηση ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "....." στο ποσό των 400 ευρώ για καθένα από τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, και 2008 και συνολικά για τα ως άνω έτη στο ποσό των σε 2. 400 ευρώ πλέον Φ.Π.Α 19% ήτοι συνολικά ποσό 2.856 ευρώ, και 3) για τον τρίτο των καθ' ων αίτηση στο ποσό των 200 ευρώ για καθένα από τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 και συνολικά ποσό 100 ευρώ πλέον Φ.Π.Α 19%, δηλαδή συνολικά ποσό 1.190 ευρώ. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος για καθέναν από τους καθ' ων η αίτηση ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών των αιτούντων, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της αποφάσεως, καθόσον πολλοί από τους τελευταίους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ως εκ τούτου δε πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα των αιτούντων και να επιδικασθεί υπέρ καθενός από αυτούς και κατά την από το νόμο προβλεπόμενη αναλογία το ήμισυ του ποσού, το οποίο, κατά τα προαναφερόμενα, καθορίστηκε ως εύλογη αμοιβή των μελών τους. Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της αποφάσεως, οι καθ' ων η αίτηση έχουν υποχρέωση νόμο (άρθρ. 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993), να παραδίδουν στους οργανισμούς και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτελέσεώς τους, πρέπει να γίνει δεκτό και το περαιτέρω αντίστοιχο αίτημα των αιτούντων, κατά το μέρος που αυτό κρίθηκε νόμιμο, και να υποχρεωθούν οι ως άνω των καθ' ων η αίτηση, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της αποφάσεως, να παραδώσουν στους αιτούντες τους ζητούμενους καταλόγους για τα επίδικα χρονικά διαστήματα.

Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων πρέπει να γίνει δεκτή, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη και ως ουσιαστικά βάσιμη, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλλουν οι καθ' ων η αίτηση, στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στα καταστήματά τους, κατά τα επίδικα έτη και να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και τα υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές, όπως αναλυτικά εκτίθεται στο σκεπτικό της αποφάσεως, να υποχρεωθούν αυτοί (καθ' ων η αίτηση) να καταβάλλουν στους αιτούντες το μισό από το πιο πάνω ποσό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς, όπως ειδικότερα εκτίθεται στο σκεπτικό της αποφάσεως, και να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση, να παραδώσουν στους αιτούντες τους ζητούμενους καταλόγους για τα επίδικα χρονικά διαστήματα, όπως αναλυτικότερα ορίζεται στο σκεπτικό αλλά και στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως. Τέλος οι καθ' ων η αίτηση, λόγω της ήττας τους, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματος των τελευταίων (βλ. άρθρ. 176 του Κ.Πολ.Δ.), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της αποφάσεως.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε στο σκεπτικό ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά ένα μέρος, την αίτηση

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλλουν στους αιτούντες οι καθ' ων η αίτηση, για την από μέρους των τελευταίων χρήση υλικών φορέων ήχου, στις αναφερόμενες στο σκεπτικό της αποφάσεως επιχειρήσεις τους, κατά τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008, ως ακολούθως 1) Για την πρώτη των καθ' ων η αίτηση ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "....." : α) στο

ποσό των 200 ευρώ (200 X18 %) για καθένα από τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008, και συνολικά για τα ως άνω έτη ποσό 1000 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α 19 % στο συνολικό ποσό των 1.190 ευρώ 2) για την δεύτερη των καθ' ων η αίτηση ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία ".....", στο ποσό των 400 ευρώ για καθένα από τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, και 2008 και συνολικά για τα ως άνω έτη στο συνολικό ποσό των (2. 400 ευρώ πλέον Φ.Π.Α 19%) 2.856 ευρώ και 3) για τον τρίτο των καθ' ων αίτηση στο ποσό των 200 ευρώ καθένα από τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 και συνολικά για τα ως άνω έτη πλέον Φ.Π.Α 19 % , στο συνολικό ποσό των 1.190 ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του αιτούντος φορέα των παραγωγών (τρίτη αιτούσα), κατά το υπόλοιπο δε 50%, ποσοστό 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των μουσικών (πρώτος αιτών) και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των τραγουδιστών (δεύτερος αιτών).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να καταβάλλουν προσωρινά στους αιτούντες το μισό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς, συγκεκριμένα δε υποχρεώνει: Α) την πρώτη των καθ' ων η αίτηση ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία ".....", να καταβάλλει: 1) στον πρώτο από τους αιτούντες οργανισμό των μουσικών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των εκατόν σαράντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (148, 75 €), 2) στο δεύτερο από τους αιτούντες οργανισμό των τραγουδιστών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των εκατόν σαράντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (148, 75 €), και 3) στην τρίτη από τους αιτούντες, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», το ποσό των διακοσίων σαράντα επτά ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτών του ευρώ (297,85 €), Β) στην δεύτερη των καθ' ων η αίτηση ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία να καταβάλλει: 1) στον πρώτο από τους αιτούντες οργανισμό των μουσικών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των τριακοσίων πενήντα επτά ευρώ (357, €), 2) στο δεύτερο από τους αιτούντες οργανισμό των τραγουδιστών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των τριακοσίων πενήντα επτά ευρώ (357, €), και 3) στην τρίτη από τους αιτούντες, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», το ποσό των επτακοσίων δέκα τεσσάρων ευρώ (714, €), και Γ) τον τρίτο των καθ' ων η αίτηση να καταβάλλει: 1) στον πρώτο από τους αιτούντες οργανισμό των μουσικών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των εκατόν σαράντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (148, 75 €), 2) στο δεύτερο από τους αιτούντες οργανισμό των τραγουδιστών, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ- ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», το ποσό των εκατόν σαράντα οκτώ ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (148,75 €), και 3) στην τρίτη από τους αιτούντες, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», το ποσό των διακοσίων ενενήντα επτά ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτών του ευρώ (297,85)

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να παραδώσει στους αιτούντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασαν από τις αναφερόμενες στο σκεπτικό της αποφάσεως επιχειρήσεις τους, για τα επίδικα χρονικά διαστήματα, συγκεκριμένα δε υποχρεώνει την καθ' ης η αίτηση, να παραδώσει στους αιτούντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου, που παρουσίασε από τις αναφερόμενες στο σκεπτικό της αποφάσεως επιχειρήσεις τους, για τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 .

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ών η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία καθορίζει συνολικά στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360,00 €), ποσό που πρέπει να καταβληθεί ισομερώς από τους προαναφερόμενους των καθ' ών η αίτηση και να επιμερισθεί επίσης ισομερώς μεταξύ των αιτούντων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη , σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 27 Φεβρουαρίου 2009, με την παρουσία της Γραμματέας Αικατερίνης Χολεβάκη .

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ